

Kristeligt Dagblad

Udgivet af A/S Kristeligt Dagblad
Grundlagt 1896

Ansvarshavende chefredaktør: Erik Bjerager
Tryk: Dagbladet i Ringsted

En række apolitiske begivenheder, der har bragt hende i centrum, og hvor hun har kunnet holde patetiske taler: Mandelas begravelse, terroren i København, Dronningens fødselsdag, 70-året for Besættelsen, grundlovsjubilæet. Der blev valget vundet.

HANS HAUGE, LEKTOR OG DR.PHIL., KONTRAFAKTISK OM HELLE THORNING-SCHMIDTS (S) GENVALG, I BERLINGSKE

8 | Debat

I leder

Stop nu det saudiarabiske piskeri

Verden må sige fra over for umenneskeligheden i oliestaten

950 piskeslag mangler den saudiarabiske systemkritiker Raif Badawi stadig at afsone – foruden 10 års fængsel og en bøde på cirka 10 millioner kroner. Det var i hvert fald, hvad den saudiarabiske højesteret i sin uvindom nåede frem til for et par dage siden. Badawi har formastet sig til at danne et netværk på internettet, som forholder sig kritisk til islam, hvilket han blev fængslet for i 2012. I januar i år blev han udsat for de første 50 piskeslag, en straf der i sig selv var livstruende. For at nå op på de 1000 slag mangler der stadig 950, og for at understrege alvoren er hans advokat Waleed Abu al-Khair i samme åndedrag blevet idømt 15 års fængsel.

Muligvis er det i saudisk optik rimelige straffe, men efter FN's menneskerettigheder, som Saudi-Arabien selv har tilsluttet sig, er det renlivet tortur og en parodi på et retssamfund.

Indtil videre forekommer kritikken fra resten af verden desværre at være meget lavmælt. Lige siden den første golfkrig i Kuwait i 1991 har Saudi-Arabien været en vigtig allieret for Nato i kampen mod andre terrorregimer i Mellemøsten, uagtet at der gik foruroligende mange tråde fra terroristen Osama bin Laden til toppen af det saudiske dynasti.

Kombinationen af landets umådelige olieresourcer og strategiske vigtighed har fået vestlige ledere til at se igennem fingre med de uhyrlige krænkelse af menneskerettighederne. Kontrasten til den trods alt mærkbare vestlige reaktion på Ruslands overfald på Ukraine er bemærkelsesværdig. I vores naboland Sverige har udenrigsminister Margot Wallström (S) vovet at kalde systemet middelalderligt, og man har bebudet, at det omfattende våbensalg til Saudi-Arabien bliver stoppet.

Det var på høje tid, for Saudi-Arabien har i årevis været en af de største aftagere af svensk militært isenkram. Wallströms kritiske udtalelser førte i første omgang til en diplomatisk krise, og grupper af svenske muslimer fandt middelalder-billedet diskriminerende over for islam. Det er bare ikke til at komme uden om, at den groteske retspraksis udspringer direkte af wahhabismens stærkt fundamentalistiske koranfortolkning. Den må man tage afstand fra, også når netop den fortolkning herhjemme får nogle muslimer til at afsvære demokratiet og ønske Grundloven smidt i Helvede.

Det er glædeligt, at alle danske politikere nu er enige om at kritisere Saudi-Arabien, og man må håbe, at protesten holdes i live, også efter at valgstederne lukker om godt en uge. Frem for alt må kritikken kanaliseres ud i internationale fora som EU og FN, og særlig USA har en vigtig rolle at spille, når det gælder om at føre saudiaraberne frem til det 21. århundrede.

hhh

fra debatten på religion.dk

Når man kan klare to spædbørn, så kan man også klare det tredje. Hvis nu du havde spurgt om at få abort på dem alle tre, så var dit spørgsmål anderledes. Og det vigtigste

er: Hvem ved, om det foster, som du vil fjerne, er det bedste?

KASSEM RACHID, IMAM

SÅDAN SKRIVER DU TIL AVISEN

Kronikker: højst 7500 anslag inklusive mellemrum.
Kommentarer: højst 3500 anslag inklusive mellemrum.
Læserbreve: højst 900 anslag inklusive mellemrum.

Alle indlæg forsynes med navn, adresse og stilling. Medsend gerne portrætfoto. Indlæg, der sendes til Kristeligt Dagblad, må ikke sendes til andre aviser. Kronik og debatredaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte i indlæg. Efter at et indlæg har været bragt i Kristeligt Dagblad, er det alene avisen, der har retten til at publicere det på sociale medier og andre steder på internettet. Alt stof, der bringes i avisen, arkiveres i elektroniske arkiver, herunder Infomedia, og publiceres på avisens egen hjemmeside kristeligt-dagblad.dk

Kommentarer og læserbreve til: debat@k.dk. Kronikker til: kronik@k.dk eller send til: [Kristeligt Dagblad, Vimmelskaflet 47, 1161 København K.](mailto:Kristeligt_Dagblad_Vimmelskaflet_47_1161_Koebenhavn_K)

temadebat | folketingsvalg 2015

Kulturpolitik. Der er masser af stemmer at hente i lokale diskussioner om danskhed og demokratisk dannelse

AF JAKOB BRØNNUM

VED HVER valgkamp ser man frem til, hvilke visioner partierne vil lægge frem. Efter nogle dage kommer den samme historie et eller andet sted i dagspressen: Der er ingen stemmer i kulturpolitikken. Og så ikke mere om den sag. Den findes ikke i valgkampen, som kulturredaktør Michael Bach Henriksen så klart sagde det i Kristeligt Dagblads lederartikel den 8. juni.

Det bygger på en fejlantagelse så grov, men samtidig så abstrakt, at den knap kan rummes inden for den kontante politiske samtale. Der ligger endda rigtig mange stemmer i kulturpolitikken. Men som alt andet her i livet, der betyder noget, er den afhængig af en langsigtet indsats; den skal næres, og der skal mod og tålmodighed til. Lad os begynde et andet

sted. Der er en interessant sammenhæng mellem følgende to, tilsyneladende helt forskellige fakta:

1) For et år siden kunne Hans Krab Koed som censorformand ved seminarierne fortælle, at nu havde han set den hidtil dårligst funderede årgang, hvad angik stavning, grammatik og almindelig sproglig formuleringsevne. 2) Som foredragsholder møder man ofte (særligt i de mindre byer) den opfattelse, at strømmen af indvandrere til Danmark er led i en større muslimsk strategi om at overtage landet.

Svaret er ikke hårdere eksamenskrav i folkeskolen og færre penge til indvandrere. Svaret ligger et helt andet sted. For godt 30 år siden lagde staten tilskuddet til folkebibliotekerne ind under det kommunale bloktilskud.

Bibliotekarerne skulle nu til at konkurrere med andre sektorer om pengene over for politikere ude i kommunerne. To kommunesammen-

valg 2015

lægninger senere er næsten samtlige filialbiblioteker i landet lukket – det drejer sig om adskillige hundrede. De er erstattet af bogbuss, der nu også spares væk, som det skete i Frederikshavn for nylig. Fem filialer lukker i år. En enkelt åbner.

Hermed har vi mistet noget meget, meget vigtigt. Ved den seneste kommunesammenlægning lukkede Skive de seks biblioteksfilialer på Sal-

ling, fordi man var ved at bygge nyt og stort centralt, og kassen er ikke større, end den er.

Unge mennesker på Sal-ling, der ikke kommer fra boglige hjem, går til sportsaktivitet hver uge under hele opvæksten uden én eneste gang at møde tilbuddet om bøger og anden kultur.

I skolen, som ligger i en anden by, er der få bøger, og de fremstår ofte som negative krav hos netop den gruppe. De 10 procent af den gruppe, der ville lade sig tiltrække af biblioteket som et naturligt element i dagligdagen, ville forbedre den omtalte statistik substantielt.

Kommer der indvandrere til den mindre provinsby, er der ingen neutrale steder, hvor man kan træffe den lokale befolkning, ingen steder lokalt, hvor man har sin gang, fordi der afholdes sprogkurser, eller fordi man mødes ved børnetæter og andre af de aktiviteter, der nu ikke længere findes i de små byer.

”Der mangler respekt for folk, der går på arbejde hver eneste dag. Denne valgkamp har mest handlet om, hvordan vi deler penge ud.”

SØREN PAPE POULSEN, FORMAND FOR DET KONSERVATIVE FOLKEPARTI, I MORGENAVISEN JYLLANDS-POSTEN

kort sagt

Husk krisens ofre – de er hårdt ramt

FLEMMING RASMUSSEN
Belsager 29, Greve

Mange mennesker har det slemt. Vi befinder os i en krise, som vi ikke er kommet ud af.

Derfor skal vi sende en tanke og støtte de mennesker, der er ramt af denne krise: En del er blevet hjemløse og lever livet på gaden.

Mange har været velfungerende, men krisen har jo sine ofre. Derfor: Når I går i kirke, så send en venlig tanke til de mennesker, der er ramt. De har det virkelig hårdt.

Desværre er der et stykke vej, til krisen er forbi.

Er vi virkelig så fattige?

CLAUS HEJE
sekretariatsleder, Pilehusene 104, Glostrup

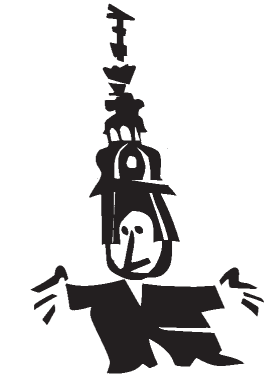
Nyhederne fortæller os, at der siden Anden Verdenskrig ikke har været så mange flygtninge, som der er nu. Grusomme krige og nød flere steder i verden driver folk på flugt. Folk, der blot ønsker at leve eller nærmere overleve.

På min nethinde står eksempelvis halshugninger offentliggjort på sociale medier irriterende klart. Ville jeg mon ikke flygte med min familie, hvis det var virkeligheden i mit land? Ville du? Uanset hvad kan der ikke være så megen tvivl om, at vi skal hjælpe disse flygtninge.

I valgkampen diskuteres det, hvorvidt vi skal skærpe reglerne for flygtninge. Helt seriøst mener flere partier, at reglerne skal skærpes, så vi kan lukke grænserne endnu mere. Grunden er, at vi skal bruge pengene på noget andet. På os selv. Kan det virkelige passe, at vi er så fattige, at vi ikke kan hjælpe menne-

sker på flugt fra nogle gange den visse død? Er vi virkelig så fattige, at vi skal mistænkeliggøre flygtningene? De kommer sikkert for at nasse, og det er kun de mest velbæslæde, der kommer ud. Eller også vil vi kun modtage dem, som har en uddannelse, og som kan bidrage økonomisk til vores samfund fra første dag. Og så undskylder vi med, at vi ikke kan rumme flere udlændinge.

Der er tale om mennesker i den yderste nød! Her må gælde: Hjælp først, spørg bagefter! Selv den mindste hjælp kan redde liv, og det må vi som en del af den rige verden have råd til. Men hvis vi virkelig er så fattige, må det nærmere være tid til at erkende, at vi ikke har råd til skattelettelser.

Prioriteringer

LARS MØLLER
Bogfinkevej 5, Stenløse

I disse valgkampstider tales der meget om behovet for at prioritere i forhold til den dyreste medicin. Der er naturligvis altid brug for at prioritere.

Men måske behøver prioriteringen ikke være mellem medicin og anden sundhedsbehandling – for eksempel hofteoperationer eller ordentlig psykiatri. I et vel-færdssamfund skal vi have råd til forsvarlig behandling af patienter uden at behøve at dødsdømme den ene grup-

pe for at kunne behandle den anden.

Kan vi ikke i stedet prioritere mellem et anstændigt sundhedsvæsen og den nyeste bil, det fineste køkkengrej eller de dyreste vine? Ting, som vi køber for de penge, vi ikke betaler i skat.

Hvor meget mere skulle vi hver især betale i skat for at få råd til et anstændigt sundhedsvæsen med tryghed for behandling til alle? Og kan vi så vente et halvt år med at købe den nye bil, spare lidt på køkkengrejet og nøjes med en knap så dyr vin?

Flygtningenes drømme

MONA ROSENBERG
konsulent, Frederikshøj 208, København SV

I DR's flotte dokumentarudsendelse "Da krigen kom til Toftlund", bryder en ni-årig syrisk pige sammen i gråd af glæde over noget, som alle børn og voksne i Danmark tager for givet, nemlig at kunne leve uden daglig frygt for at miste livet. Det gør stort indtryk at se glæden i pigens øjne, mens hun fortæller, hvad familiens opholdstilladelse betyder: "Nu er det slut med at være bange, og det er slut med alle bomberne."

Den lille pige minder os om, at flygtninge er børn, unge, voksne og gamle mennesker, som er kommet i en fuldstændig fortvivende livssituation. I forsøget på at redde livet er de tvunget til at forlade alt, hvad de kender og ejer. De færreste aner, hvor og hvornår flugten ender. Den lille piges mod udtrykker håbet for fremtiden sådan: at kunne leve i sikkerhed, at få et arbejde og at lære danskerne at kende.

Det ønske må og skal vi kunne opfylde for betydeligt flere flygtningefamilier, end vi gør nu.

valgcitater fra de sociale medier

► **Sociale medier som Facebook og Twitter spiller under valgkampen en større rolle end tidligere i politikeres og andres kommunikation med de potentielle vælgere. Her er nogle eksempler på det:**

”Der var en forklaring på, hvorfor V ikke ville fremlægge en plan for u-landsbistand. Fordi den ikke hænger sammen.”

Mette Gjernskov, Socialdemokraterne, på Facebook

”Det er førstemande, at V og S bruger den her valgkamp til at konkurrere om, hvem der kan behandle folk på flugt værst.”

Enhedslisten på Twitter

”Det er i orden at skære i små drenges kønsdele, men ikke i små pigers, hvis man følger radikal logik. Jeg ved, at omskæring betyder rigtig meget for flere religiøse samfund herhjemme. Alligevel har jeg svært ved ikke at synes, det skal være op til den enkelte at bestemme over egen krop.”

Jakob Engel-Schmidt, Venstre, på Facebook

”Både løftebryderne og afbryderne er med til at forringe den demokratiske standard.”

Erling Tiedemann, tidligere amtsborgmester og formand for Det Etske Råd, på Twitter

”Statistisk usikkerhed er skyld i 10-15 procent af overskrifterne i denne valgkamp #meningsmålinger.”

David Nikulin, management-konsulent, på Twitter

”Jeg håber virkelig ikke, at sidste halvdel af valgkampen udvikler sig til en kappestrid om, hvem der

kan trampe mest på de mennesker, der er på flugt i verden.”

Marlene Borst Hansen, De Radikale, på Facebook

”Nå, hvornår skal vi diskutere noget væsentligt som for eksempel udenrigspolitik og Danmark i kris?”

Ole Hoff-Lund, pressechef og redaktør hos Amnesty International, på Twitter

”8.-klasseseleverne på Viborg Private Realskole var morgenfriske. De stillede mange gode og kloge spørgsmål om trafik, arbejdspladser, miljø, asylpolitik med videre. Dejligt at opleve et sådant engagement blandt helt unge.”

Kristian Pihl Lorentzen, Venstre, på Facebook

”En si ville være misundelig på mængden af huller i Vestnres økonomiske politik. Får vi snart en plan?”

Mogens Jensen, Socialdemokraterne, på Twitter

”98 procent af danskerne føler sig trygge. Vi er det mest trygge land i Europa. Fortæl mig så, hvorfor så stor en del af den politiske debat skal handle om at sprede utryghed om udlændinge? Hvorfor vil politikerne gøre danskerne bange, ved at omtale deres modstanderes politik som eksperimenter? Politikerne lever af utryghed og frygt. Og uanset om danskerne reelt er utrygge eller ej, så kan vi være sikre på, at de nok skal snakke om, hvor farlig en verden vi lever i, så de kan få flere stemmer. Jeg er så træt af den politiske debat.”

Rasmus Brygger, tidligere formand for Liberal Alliances Ungdom, på Facebook

ordet

”Så døde den fattige, og han blev af englenerne båret hen i Abrahams skød. Også den rige døde og blev begravet.”

Luk. 16, 22

Lazarus blev af englenerne båret hen i Abrahams skød. Det var ikke første gang, han blev båret. Som spæd blev han båret af sin mor, og da han blev så syg og medtaget af livets modgang, at han ikke længere kunne klare sig selv, blev han båret hen til den rige mands port. En eller anden, måske en fattig nabo, lagde ham der, fordi her ville der være mulighed for at få hjælp.

At blive frelst af Gud betyder at lade sig bære af ham, at have tillid til, at han bærer os i både liv og død. Måske det er en af årsagerne til, at mennesker kan have det vanskeligt med tro og kristendom. ”Jeg tror på Gud på min egen måde,” siger vi af og til. Ja, naturligvis, hvordan ellers? Ethvert menneske finder sin egen vej. Jeg tror, at Kristus er vejen og sandheden og livet. Men jeg tror også, at Helligånden på sin egen opfindsomme og fantastisk måde skaber mange veje fra mennesker til Kristus. Sådan forstået er det fuldstændigt sandt, at vi alle sammen tror på Gud på vore egne måder.

Men hvis dette ”at tro på Gud på min egen måde” betyder, at det er os, der bærer troen, fordi det er os, der bestemmer, hvem og hvad Gud er, så er vi på gale veje. Den gamle indvending imod al religion, som for eksempel Ludwig Feuerbach formulerede den, er, at vi selv skaber os en Gud ved at lægge alle de gode og smukke egenskaber, som vi savner i os selv, over til Gud.

Men Gud er ikke et retvendt spejlbillede af os selv. Tro er ikke at blive befriet for at tage ansvar i livet. Tværtimod frigør troen både livsengagement og kamp for det svage menneske. Den troendes erfaring er en erfaring af at blive båret af Gud, fordi han giver os styrke, kraft og livsmotiv. Det er en stor befrielse at kunne tro det, for hvordan kan vi dog bære troen selv? Det har vi ikke styrke til.

KARSTEN NISSEN

ordet@k.dk

teologisk tanke

Friedrich Schleiermacher (1768-1834), tysk teolog, i ”Weihnachtsfeier”, 1805:

”Kun når den enkelte anskuer og opbygger menneskeheden som et levende fællesskab af individer; kun når den enkelte bærer dette fællesskabs ånd og bevidsthed i sig; kun når den enkelte tager sit afsøndrede liv i fællesskabet og finder sit liv igen i det – kun da har den enkelte det højere liv og Guds fred i sig.”